

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING
till Landstinget med förslag till landskapslag
om ändring av 46 § vägtrafiklagen för landska-
pet Åland.

I 46 § vägtrafiklagen för landskapet Åland finns bestämmelser om användning av ljus på fordon. Enligt paragrafens 4 mom. får dimljus användas endast vid dimma eller kraftigt regn eller snöfall. Med dimljus avses framåtriktade lyktor som avger vitt eller ljusgult sken. Enligt gällande bestämmelser är det inte tillåtet att använda s.k. dimbakljus. Med dimbakljus avses bakåtriktade lyktor som avger rött sken och som används för att det skall vara lättare för bakomvarande fordon att upptäcka fordonet. Dimbakljusen har betydligt kraftigare sken än vanliga bakljus.

Eftersom användningen av dimbakljus främjar trafiksäkerheten och eftersom dimbakljus ingår som standardutrustning på de flesta nya bilar idag, bör till 46 § vägtrafiklagen fogas ett nytt moment som tillåter användningen av dimbakljus då sikten av olika orsaker är begränsad. Landskapsstyrelsen har för avsikt att införa tekniska bestämmelser om dimbakljus i motorfordonsförordningen för landskapet Åland (27/60).

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g
om ändring av 46 § vägtrafiklagen för landskapet Åland

I enlighet med landstingets beslut fogas till 46 § vägtrafiklagen den 25 juli 1983 för landskapet Åland (27/83) ett nytt 5 mom. som följer:

46 §

Dimbakljus får användas endast vid dimma, kraftigt regn eller snöfall eller när snö, damm eller smuts som rörs upp bakom fordonet begränsar möjligheten att urskilja fordonet bakifrån. Dimbakljus får användas endast tillsammans med hel-, halv- eller dimljus.

Denna lag träder i kraft den

Mariehamn den 16 december 1986

L a n t r å d

Folke Woivalin

Lagberedningssekreterare

Birgitta Björkqvist